

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte: Petru Ursache,

judcătorii: Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Ciobanu Domentii prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui

Ciobanu Domentii Alexandru, născut la 19.08.1967, originar din s. Anini, r-nul Hîncești și domiciliat mun. Chișinău, str. Independenței, 36, ap. 1.

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 07.04.2014 - 24.11.2015;

instanța de apel: 11.12.2015 - 14.01.2016;

instanța de recurs: 22.03.2016 - 25.05.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 24 noiembrie 2015, adoptată în ordinea prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ciobanu D. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Vorona Sv., a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciilor cauzate prin infracțiune să se expună instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, în prima jumătate a lunii octombrie a anului 2011, la o dată și oră nestabilită de către organul de urmărire penală, Ciobanu D., fiind la domiciliul lui Vorona Sv., din mun. Chișinău, str. Ceacovschi, 18 "B", acționînd cu intenție directă, folosindu-se de faptul că, în perioada anilor 2006 - 2008, a deținut funcția de șef al Arhivei Notariale de Stat din cadrul Ministerului Justiției, sub pretextul acordării unui suport în perfectarea unor acte necesare pentru redobîndirea cetățeniei române pe numele lui Vorona N. și soției sale Vorona Sv., fără a avea intenția executării obligației asumate, a însușit de la ultima prin înșelăciune și abuz de încredere, mijloace bănești în sumă de 400 euro, care la acea perioadă constituiau aproximativ 6 432 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate o daună materială considerabilă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare a lui Ciobanu D. în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de gestionarea mijloacelor bănești pe un termen de 3 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului declarat, acuzatorul de stat a invocat că, instanța corect a încadrat acțiunile inculpatului și a apreciat probele administrate de organul de urmărire penală, însă pedeapsa aplicată inculpatului intră în contradicție cu normele legii penale și procesual penale, deoarece pedeapsa minimă care putea fi aplicată de instanță constituie 1 an și 4 luni închisoare, obligatoriu urmînd a fi aplicată și pedeapsa complementară ce ține de restricțiile referitoare la ocuparea anumitor funcții și exercitarea anumitor activități.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Ciobanu D. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 3 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, pedeapsa închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

5. În motivarea deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei însă la aplicarea pedepsei nu a luat în considerație că infracțiunea de *escrocherie*, atentează la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală este condiționată de ocrotirea relațiilor patrimoniale.

Mai mult, instanța de fond nu a concretizat conform cărei *litere* a art. 190 alin. (2) Cod penal, este recunoscut vinovat inculpatul și nu s-a expus asupra aplicării pedepsei complementare, or conform art. 16 Cod penal, infracțiunea imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor *grave*, pentru care legea prevede pedeapsă alternativă *amendă sau închisoare pe un termen de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de pînă la 3 ani*, iar limitele calculate conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, se cuprind între 1 an și 4 ani (cea minimă) *închisoare*.

Prin urmare, reieșind din persoana inculpatului, comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, instanța de apel a considerat echitabilă pedeapsa de 3 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități legate de gestionarea mijloacelor bănești, totodată, instanța a considerat că este posibil de aplicat față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal și de suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, stabilindu-i un termen de probă cu anumite obligații.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Cașu Iu. în numele inculpatului Ciobanu D., care invocînd temeii de drept prevederile art. 427

alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia și menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar, avocatul invocă următoarele argumente:

- instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 79 Cod penal, stabilindu-i inculpatului Ciobanu D. o pedeapsă sub limita prevăzută de lege, fără aplicarea pedepsei complementare obligatorii;

- soluția instanței de apel, este una greșită, deoarece au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- instanța de apel nu a stabilit dacă a fost corectată o eroare materială sau a avut loc o nouă încadrare juridică a faptei;

- potrivit art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu;

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă temei de casare a hotărârii contestate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) și 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Potrivit conținutului recursului, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată însă critică încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, precum și stabilirea pedepsei complementare de către instanța de apel, invocând că instanța de fond corect ar fi aplicat prevederile art. 79 Cod penal, în privința inculpatului, stabilindu-i acestuia o pedeapsă sub limita prevăzută de lege, fără a-i aplica pedeapsa complementară obligatorie.

Motivele recurentului, precum că instanța de apel incorect a încadrat acțiunile inculpatului și a individualizat greșit pedeapsa în privința acestuia, Colegiul penal le consideră neîntemeiate.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speță temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătorești atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracțiune și anume conform art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, *escrocheria*, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Așadar, avînd în vedere argumentele recursului și pretinsa eroare de drept invocată de recurent, Colegiul penal, verificînd materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această instanță a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de a casa sentința în partea calificării faptelor infracționale și în partea numirii pedepsei principale inculpatului, or prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt ale cauzei, însă a dat faptei inculpatului o încadrare juridică greșită, omițînd să indice conform cărei "litere" din art. 190 alin. (2) Cod penal, a fost recunoscut vinovat Ciobanu D., numindu-i acestuia o pedeapsă mai mică decît cea prevăzută de sancțiunea normei respective, fără a se expune asupra aplicării pedepsei complementare "privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate", care este obligatorie.

La acest capitol, Colegiul penal atestă că, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel, a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia și corect a conchis că inculpatul a comis o infracțiune "gravă" din intenție, care atentează la relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, prin urmare corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, însă, ținînd cont de toate circumstanțele atenuante, inclusiv de cele enumerate de recurent în recurs, de persoana inculpatului, just a dispus suspendarea executării acesteia.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu

respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă în baza probelor administrate la faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 500 la 1 000 unități convenționale sau închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, or instanța de apel casînd parțial sentința și pronunțînd o nouă hotărîre, corect i-a aplicat lui Ciobanu D. pedeapsă sub formă de "închisoare" în limita sancțiunii normei menționate și conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, aceasta a fost redusă la 3 ani, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea acesteia a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

Avînd în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de apel este echitabilă și în limitele prevăzute de lege, în așa fel încît acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea unei pedepse sub limita prevăzută de lege, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Colegiul penal va respinge ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, instanța de fond corect ar fi aplicat prevederile art. 79 Cod penal, stabilindu-i inculpatului Ciobanu D. o pedeapsă sub limita prevăzută de lege, fără a-i aplicat pedeapsa complementară, or în speță la stabilirea pedepsei inculpatului de către instanța de fond nu au fost reținute careva circumstanțe excepționale în privința acestuia.

Cu referire la afirmația apărării precum că, instanța de apel nu a stabilit dacă în speță a fost corectată o eroare materială sau a avut loc o nouă încadrare juridică a faptei inculpatului, instanța de recurs menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală*, astfel, după cum a fost menționat supra, instanța de fond a omis să indice "litera" normei conform căreia a fost condamnat inculpatul, temei de drept care a dus la casarea sentinței de către instanța de apel, cu pronunțarea unei noi hotărîri în această parte.

Astfel, Colegiul conchide că faptei săvârșite de către Ciobanu D. i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă inculpatului s-a stabilit cu respectarea prevederilor art. 75 Cod penal, ținîndu-se seama de gradul prejudiciabil al faptei comise, de persoana celui vinovat și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeiuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cașu Iulian în numele inculpatului Ciobanu Domentii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2016, în cauza penală în privința lui *Ciobanu Domentii Alexandru*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 iunie 2016.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti